

A portrait of Marjan Ogorevc, a man with long, curly grey hair and a mustache, wearing a blue sweater. He is positioned in the center of the frame, surrounded by the branches of a tree. The background is a soft-focus view of a forest. In the top left corner, there is a white circular graphic containing text. The main title is in large, bold, yellow and white letters. At the bottom, there is a paragraph of text and a line of credits.

**Bioterapevt
Marjan
Ogorevc o
rastlinah in
zdravi hrani**

USODNA moč energije

»Bil sem na nekem srečanju, ko sem v sobi opazil lončnico. Zdelo se mi je, da z njo nekaj ni v redu. Ko sem se povezal z njo, mi je sporočila, da ji prostor, kamor je postavljena, ne ustreza in da bi raje stala tam, kjer je bila do zdaj.« Se tudi vam dogaja, da rastline na nekem mestu v prostoru bolje uspevajo, drugje pa slabše? V današnjem času ljudje preveč delamo z glavo in premalo čutimo, pravi bioterapevt in karmični diagnostik Marjan Ogorevc.

Tekst: **BIBA JAMNIK VIDIC**, foto: **MATEJA JORDOVIČ POTOČNIK**

»Čutenje je višja stopnja od razmišljanja. Zato bi lahko izrek filozofa Descartesa »Mislim, torej sem« v današnjem času nadomestili z izrekom »Čutim, torej sem«. Ko čutimo, bolje živimo. Ko začutimo sebe in svoje telo, se lahko odpremo in začutimo tudi druga živa bitja. V kvantnem svetu je vse, kar obstaja, med seboj povezano.«

Marjan Ogorevc je tudi biodinamik in član biodinamičnega društva Ajda. Z rastlinami je močno povezan. Čuti jih in se pogovarja z njimi. »Rastline, s katerimi smo močno povezani, nas čutijo tudi, če smo več sto kilometrov stran. To so celo znanstveno dokazali.« Na rastline, pravi, močno vpliva naše razpoloženje, zato ni dobro, da se na vrt odpravimo, ko smo jezni, potrti ali zaskrbljeni.

● **Ko ste konec januarja imeli v Sevnici predavanje z naslovom Gojenje rastlin in priprava biodinamičnih preparatov, ste poslušalcem odstrli čisto nov pogled na to, kako močno smo vsa živa bitja na Zemlji povezana.**

Tako rastline kot tudi živali in ljudje izhajamo iz ene zavesti. Temu lahko rečemo čista zavest, absolutno, božansko ... V materialnem svetu se ta zavest udejanja na različnih ravneh. V kristalih je zavest na najnižji ravni, v ljudeh na najvišji. In ker imamo isto izhodišče, lahko vplivamo drug na drugega. Če omenim rastline: one nas podpirajo tako energijsko kot tudi informacijsko. Še posebej močno vplivajo na nas rastline, kot so denimo hrvaska, tobak in nekatere gobice. Te rastline so naše učiteljice. Sposobne so nam dvigniti zavest, da lahko pogledamo v druge dimenzije svoje zavesti.

● **Verjetno jih je priporočljivo uživati le pod nadzorom?**

Rastline za zdravje

»Če se človek malce potrudil, ima lahko svoj vrčiček celo na balkonu. Ni pomembno to, koliko zelenjave bo nekdo pridelal. Pomembneje je, da človek skrbi za rastline in se z njimi ukvarja. Da vzpostavi z rastlinami ritual. Ko človek opazuje, kako rastline rastejo, se v njem sproži zadovoljstvo. In to je tudi eden od načinov, kako se lahko povežete sami s seboj.«

Seveda. Samo lani so k meni pripeljali tri, ki so to počeli na lastno pest. Vsi trije so končali na psihiatriji.

● **Imate 80 arov zemlje. Uspelo vam je vzgojiti celo rastline, ki v teh krajih ne uspevajo. Med njimi je deset različnih vrst fig, ki ste jih prinesli iz Dalmacije, Turčije, Primorja, s Portugalskega. Kako vam je uspelo »prepričati« fige, da jih ne moti mraz in da na njih plodovi dozrijejo?**

Take prilagoditve lepo razloži epigenetika. Nekateri geni, ki so v latentnem stanju, se pod določenimi zunanji vplivi aktivirajo. To so geni, ki so sposobni tvoriti posebne beljakovine za preživetje. Vsakemu drevesu, ki ga posadim, pa postavim tudi axis mundi – os sveta. To pomeni, da se v drevesu uravnovesijo energije, ki izhajajo iz zemlje, s tistimi, ki prihajajo iz vesolja. Ker je rastlina bolj prizemljena, lažje raste. Na rastline pa precej vpliva tudi moj oseben odnos do njih. Naj se vrnem k figam: zanimivo je, da imajo fige, ki sem jih prinesel iz drugih okolij, tu čisto drugačne sadeže. Imajo drugačen okus, celo barvo.

● **Kaj je axis mundi in kako vpliva na človeka?**

Axis mundi je stebel energije, ki poteka iz središča Zemlje in se nadaljuje v neskončnost vesolja. Stik teh dveh energij v našem telesu povzroči občutek »osredičenosti«, tesne povezanosti z zemljo, in odprtost proti nebu. Občutek te božanske energije – tako se pogosto počutijo verniki med molitvijo na svetih prostorih – nam pomaga, da se lažje lotevamo vsakdanjih težav; da izhajamo iz sebe, in tako drugi ne morejo absolutno pogojevati našega zadovoljstva in razvoja sposobnosti, ki jih kot danost že nosimo v sebi.

● **Kako ga naredimo?**

Svojo pozornost zavestno usmerimo v noge, predvsem v podplate, ki se dotikajo tal. Pri tem poskušamo čutiti pretok energije od središča Zemlje. Potem pozornost usmerimo še v nebo in poskusimo zaznati še kozmično energijo. Temu dodamo še prepuščanje absolutnemu, saj če se nečemu prepustimo, ta energija steče skozi nas.

● **Človek, ki se želi povezati z rastlinami, mora torej biti najprej sam v dobrem ravnovesju.**

Seveda. To je tudi cilj vseh terapevtskih praks, pa tudi religij. Posledica tega, da je človek povezan sam s sabo, je, da je bolj zdrav, tudi zato, ker je tak človek sposoben začutiti, katera rastlina je dobra zanj. Tako kot rastline vplivajo na nas, lahko tudi mi vplivamo nanje. Rastline, s katerimi

» **Ko na Kubi cveti tobak, vse kubanske cigare na svetu v tistem trenutku dobijo lise. Ko tobak odcveti, lise izginejo. Podobno se dogaja tudi z vinom v sodih, ko cveti trta. Vse na tem svetu je med seboj povezano.** «

se povežemo, ko smo čisti, bodo bolje rasle. Velikokrat slišimo, da ljudem, ki imajo svoje rastline radi, te dobro uspevajo. Tudi ljubezen je energija. Dobro bi bilo, da bi se ljudje zavedali, da rastline, ki jih vzgojijo sami, zanje proizvedejo tiste snovi, ki jih njihov organizem potrebuje.

● **Je pomembno, kakšno hrano jemo, od kod je prišla, kdo jo je pridelal?**

To je zelo pomembno. Hrana poleg vitaminov, mineralov, maščob, ogljikovih hidratov, beljakovin vsebuje tudi energijo in informacije, ki jih je dobila v okolju, v katerem je rasla, v povezavi z energijami iz kozmosa in tudi od ljudi, ki so to hrano pridelali. Ko po svetu kupujem črna vina, lahko že z dotikom steklenice – seveda govorim o tradicionalno pridelanih vinih – začutim informacije tistega, ki je to vino pridelal. Iz vina lahko razberem njegov psihološki profil, kakšne bolezni ima, kakšen odnos ima z ženo, otroki ... Zelo kakovostna vina imajo tako dobre informacije, da se po kozarcu takšnega vina človek fizično bolje počuti. To so dejstva, ki jih je znanost že potrdila. Ko denimo na Kubi cveti tobak, kubanske cigare ne glede na to, kje na svetu so v tistem trenutku, dobijo lise. Ko tobak odcveti, lise izginejo. Podobno se dogaja tudi z vinom v sodih, ko cveti trta. Vse na tem svetu je med seboj povezano. To zelo dobro vedo tudi biodinamiki. Ljudje, ki hrano pridelujejo na ta način, se trudijo, da delajo s praviimi snovmi, praviimi informacijami in energijami. Čeprav sem član biodinamičnega društva, je moja vloga na tem področju bolj v tem, da ljudem pomagam preiti v takšno stanje, da lahko vplivajo na rastline.

● **25 let že ne jeste mesa. Kakšno je sicer vaše mnenje o vegetarijanski prehrani?**

Težava vegetarijanske prehrane je v tem, da se nekateri zanjo odločijo iz etičnih razlogov, ker pa duhovno temu niso dorasli, imajo težave. Taki se prej ali slej vrnejo h klasičnemu prehranjevanju. Da lahko ješ hrano brez mesa, moraš biti na zelo finih vibracijah. Obstajajo pa tudi ljudje, ki so že na tako visoki duhovni ravni, da lahko sintetizirajo vse potrebne snovi samo iz kozmične energije.

● **Pravite, da bi se ljudje morali bolj zavedati, da v vse, kar v življenju počnemo, vnašamo svojo energijo. Tudi ko pripravljamo hrano, se naša**

energija vnese vanjo ne glede na to, kako je bila pridelana. Ali to pomeni, da lahko hrano, ki je bila biodinamično pridelana in ima v sebi posebno energijo, tudi pokvarimo?

Čim bolj smo destruktivni, tem slabša bo hrana. Ni dovolj, da pazimo samo na to, kako pridelujemo hrano, hkrati se moramo tudi mi

spreminjati. Da bi se lahko duhovno dvignili, moramo imeti primeren odnos do vsega, kar v življenju počnemo, tudi do tega, kar vnašamo vase. Ljudje se premalo zavedajo, da je sladkor enako škodljiv kot alkohol, droge, nikotin.

● **Nam lahko biodinamično pridelana hrana da podporo, da se izko-**

Marjan Ogorevc vedno znova poudarja, da bi se ljudje bolj morali zavedati, da so sami odgovorni za to, kar se jim dogaja. »Pomembno je tudi, da je človek sposoben odpuščati. Moč odpuščanja sebi in drugim in odprtost za spremembe zdravita človeka in družbo.

naredite, vam lahko pomaga samo simptomatsko.

● **Pravite, da bi bilo dobro, da bi se ljudje zavedali, kako močno energijo oddaja hvaležnost – hvaležnost naravi, ki nas hrani, pa tudi tistim, ki so hrano pridelali, in tistim, ki so jo skuhali. Včasih so se ljudje pred kosilom zahvalili. Kako pomembni so taki rituali hvaležnosti?**

S svojim čustvovanjem, razmišljanjem in vsem, kar počnemo, ves čas ustvarjamo nove in nove energije. Če sem vsak dan jezen, iz te energije ustvarjam destruktivne energije in te energije ostajajo v prostoru. Prostor jih vpije vase. Če pa sem hvaležen, spravljen, če vse brezpogojno sprejemam, ustvarjam takšne energije. V družinah, v katerih se veliko kregajo, bodo težko dobre volje, ker so slabe energije ostale v prostoru.

Marjan Ogorevc zase pravi, da je bil prvo polovico življenja vojak, drugo pa župnik. Ko je pred približno 30 leti pregorel – hodil je v dve službi, zraven pa še treniral in tekmoval – je pomoč poiskal pri bioenergetiku. »Mi je rekel, naj se začnem sam ukvarjati s tem. Začel sem se izobraževati: reiki, radiestezija, bioresonanca, integralna biogonomija. Spoznal sem precej tehnik, jih nekaj časa tudi poučeval, o nekaterih sem napisal knjige. Vrhunec mojih znanj je bila karmična diagnostika. Vendar se tu ni končalo. Na vrhuncu si takrat, ko se naučiš vsega in to izvajaš na svoj način.« Je avtor devetih knjig, ki so prevedene v poljščino, hrvaščino, srbsčino, italijanščino, nemščino in angleščino, tudi predavatelj, ustanovitelj centra Enost in šole za bioterapevte. Na otoku Iž vsako leto vodi šestdnevne delavnice karmične diagnostike. Kot bioterapevt in karmični diagnostik je veliko ljudem pomagal do zdravja.

Deček, doma z Malega Vrha pri Brežicah, je odrasčal v delavsko-kmečki družini. »Bil sem vse, kar meščanski otroci niso bili. Že takrat sem bil malo čuden. Pri desetih letih sem se po ves dan sam potikal naokrog. V potoku sem nalovil rib, ujel kakšno žabo, si nabral užitnih rastlin, zakuril ogenj in si pripravil kosilo. Velikokrat sem izgubil občutek za čas, zato mi ni bilo jasno, ko sem se zvečer vrnil domov, zakaj se starši jezijo name.« Pri trinajstih je zbolel za revmatično vročico. »Imel sem veliko angin, ves čas sem bil bolan. Naenkrat me je spodneslo. Zelo dolgo sem bil v bolnišnici, prognoza je bila, da nikoli v življenju ne bom več telesno aktiven. Jaz pa sem si želel v vojaško šolo.« Ko je končeval osnovno šolo, je prosil učitelja telovadbe, ali ga lahko oceni, čeprav dve leti ni telovadil. »Tako sem se lahko vpisal na pomorsko srednjo vojaško šolo v Pulju. Enajst let sem delal na vojaški podmornici v Splitu, veliko sem se ukvarjal tudi s športom. Bil sem atlet, judoist, karateist.« V Splitu je spoznal ženo, pustil službo v vojski in se z družino vrnil v Slovenijo. »Končal sem študij poslovne smeri na ljubljanski Ekonomski fakulteti in hkrati opravljal različna dela. Ko se je ustanavljala Slovenska vojska, sem zaprosil za službo. Devet let sem delal kot častnik v Slovenski vojski, vzporedno pa še kot atletski trener. Treniral sem metalca kladiva Vladimira Keva, ki je pozneje postal trener Primoža Kozmusa.« Kozmusu je do zlate medalje na olimpijskih igrah v Pekingu s posebnimi tehnikami pomagal tudi Marjan Ogorevc. »Po njegovi vrnitvi v atletiko sem bil dve leti, do olimpijskih iger v Londonu, tudi njegov trener.«

» **Ko po svetu kupujem črna vina, lahko že z dotikom steklenice začutim informacije tistega, ki je to vino pridelal. Iz vina lahko razberem njegov psihološki profil, kakšne bolezni ima, kakšen odnos ima z ženo, otroki ...** «

Nihče vam ne more pomagati, če sami ničesar ne naredite!

► ● **Kako se lahko znebimo slabih energij?**

Z rituali. Name se ljudje pogosto obračajo s prošnjo, naj jim pomagam, da se bodo v novem stanovanju počutili domače. Težava je v tem, da se danes v stanovanja ljudje vsečujejo kot telički. Zato ni čudno, da se v njih počutijo tuji. Kako pa naj bi se počutili, saj niso nič naredili! V stanovanju so ostale energije ljudi, ki so ga delali, pa vseh tistih, ki so v njem živeli prej. Seveda nastane kaos.

● **In kako to odpraviti?**

Tako, da naredijo vsak svoj axis mundi, skupen axis mundi, potem pa prižgejo svečko in se zahvalijo. Takih ritualov je neskončno.

● **Vrniva se k hrani ... Velika grožnja pridelavi zdrave hrane so korporacije, kot je Monsanto. Se jih lahko ubranimo?**

Moja pokojna tašča je rada rekla: »Z rogam se ne moreš bosti.« Če bomo korporacije, kot je Monsanto, napadali, ne bomo veliko dosegli. Mi se lahko bojemo edino za to, da sami začnemo pridelovati hrano, da ohranimo semena, da ozaveščamo ljudi, kako pomembno je, da jedo doma pridelano hrano.

» **Dobro bi bilo, da bi se ljudje zavedali, da rastline, ki jih vzgojijo sami, zanje ustvarijo tiste snovi, ki jih njihov organizem potrebuje.** «

● **Kaj pa podnebne spremembe, koliko lahko vplivamo nanje?**

Podnebne spremembe so del širšega cikla, ki se dogaja skozi zgodovino. Mi sicer lahko malo vplivamo nanje, vendar bi že izračun energije, ki bi se sprostila, če bi se raztopila polovica ledu na severnem polu, pokazal, da človek take moči nima. Zasvinjamo pa lahko zelo naš planet. Verjetno tudi ta zasvinjanost pripomore k podnebnim spremembam, vseeno pa nisem prepričan, da lahko ljudje spremenimo podnebje.

● **Pravite, da če bi ljudje prisluhnili naravi, se jim nič hudega ne bi zgodilo.**

Ko bomo začeli sprejemati spremembe, ki se dogajajo v naravi, in se jim prilagajati, bomo lahko šli skozi to. Lahko se nam zgodi, to se je že dogajalo, da bo pri nas nastala puščava. Pri tem nam lahko veliko pomaga biodinamično kmetovanje. Biodinamiki so dokazali, da se da celo zemljo v puščavi spremeniti v rodovitno.

● **Kako pa se lahko zaščitimo pred slabimi energijami?**

Kadar smo v dobrem stanju, slabe energije sploh ne pridejo do nas. ■

Kazal je, kako sebe in svet uzreti v novi luči

Zbogom, gospod Dobre novice!

Na svidenje, dr. Hans Rosling, legendarni optimist, ki nam je razodel, da so o dobrih novicah celo nobelovci slabše informirani od šimpanzov. Pa prav zdaj smo ga izgubili – prav zdaj, ko so po vsem svetu eksplodirale lažne novice in alternativna dejstva, je zapisala angleška novinarka.

Tekst: **JURE ALEKSIČ**

Če bi se znašli na enem od njegovih slovityh predavanj, bi vas prej ali slej igrivo pobaral, denimo: *koliko otrok ima povprečna Zemljanka?* Ali pa morda, *kolikšna je pričakovana življenjska doba povprečnega Zemljana?* Na voljo bi vam dal tri odgovore. In potem ko bi vsi slušatelji pritislili na ustrezno tipko, bi se na platnu na odru hitro prikazali rezultati. V veliki veliki večini dvoran bi mnogo manj kot polovica poslušalcev izbrala pravi odgovor. V večini primerov bi pravi odgovor izbrala manj kot

tretjina vseh prisotnih, pogosto denimo samo šest odstotkov. »Če bi isto vprašanje postavil skupini šimpanzov,« bi se ob tem nasmehnil ugledni govornik iz Skandinavije, »bi opice v odgovor pritisnile vsaka na svojo naključno tipko. Kar pomeni, da bi jih statistično gledano tretjina izbrala pravi odgovor. Iz tega lahko jasno sklepamo, da so šimpanzi obveščeni bolje od vas. Po mojem je to zato, ker ne gledajo poročil.«

Požiralec mečev. Dr. Hans Rosling iz švedske Uppsale je svoje ži-

vljenje posvetil, kot se je rad izrazil sam, »oboroževanju vplivnih ljudi s podatki«. Najprestižnejše svetovne strokovne in laične revije so ga opisale kot »informatičnega guruja, moža, v katerega rokah statistika zapoje«, in »jedijskega mojstra podatkovne vizualizacije«. Bil je eden vodilnih strokovnjakov na področju raziskovanja svetovne neenakosti in globalnih demografskih premikov. Redno so ga uvrščali na prestižne seznime vodilnih globalnih briht, trdnejši zvezdniški status pa si je zacementiral s serijo navdušeno sprejetih spletnih predavanj v okviru konference TED.

Prav na spletu se je do konca razcvetel kot barvit in včasih celo malo cirkusantski govorec ... torej predvsem kot nekdo, ki zna sila zapletene ideje zelo nazorno predstaviti s pomočjo treh lego kock. Za povrh je bil še večš požiralec mečev, česar so bili kot nenadejanega bonusa deležni številni udeleženci njegovih predavanj. A njegovo cirkusantstvo je bilo vedno vpreženo v službo promocije preslišanih dejstev, in to največkrat

takih izrazito optimističnih. Takih, ki naj bi s splošno medijsko depresijo pitanim slušateljem planet Zemljo po prelomu tisočletja predstavila v precej manj depresivni luči kot običajno.

Tako kot avtor teh vrstic najbrž tudi vi niste vedeli, da se je statistična rast števila otrok na planetarni ravni že skoraj povsem ustavila? In da smo globalno pričakovano življenjsko dobo v zadnjih petdesetih letih podaljšali kar za deset let? Številni si gotovo tudi ne bi upali ugibati, da se Zemljanka danes v povprečju šolajo skoraj enako dolgo kot Zemljani ali da ima že 85 odstotkov vseh ljudi doma elektriko. Ali da se je svetovna ekstremna revščina v zadnjih dvajsetih letih prepolovila. (Točneje: če se je leta 1990 skozi življenje z manj kot 1,90 dolarja na dan prebijalo kar 35 odstotkov vseh ljudi na svetu, je danes takih »samo« še deset odstotkov). Še več: bi znali uganiti, da bo po uradnih projekcijah OZN leta 2035 kar 73 odstotkov vseh »premožnih potrošnikov« živel zunaj ZDA in Evrope?

» **Dosti bolj tvegano je bežati.** «

Da je bil izjemno dober človek s pristno željo pomagati sočloveku, je dr. Hans dokazal že zelo zgodaj. Kritiki ga nikakor ne bi mogli obtožiti, da ni izkusil bede tretjega sveta. Namesto za dobičkonosno kariero v industriji se je kot mlad mož na vrhuncu moči odločil za zdravniško službovanje v severnem Mozambiku. Tam so bile razmere tako obupne, da je bil daljše obdobje kot edini zdravnik odgovoren za zdravje kar tristo tisoč ljudi. Pomanjkanje zdravstvene oskrbe, proti kateremu je naš Klinični center še vedno videti kot mitološki Xanadu, je v njem vzbudilo tako pravičnisko jezo kot odločenost za spremembe. Do smrti ni pozabil, kako je moral nemočno opazovati otroke umirati v hudih mukah zaradi bolezni, ki bi jih lahko z modernim znanjem dokaj mimogrede preprečili.

Tudi zato je po vrnitvi v domovino pomagal ustanoviti švedsko vejo *Zdravnikov brez meja*. Revija Nature je v nedavnem portretu popisala posebno zgovorno prigodo iz leta 1989. Takrat se je v divjem Kongu bojeval proti posebej zahrbtni bolezni konzo. Ko se je ob neki priložnosti nanj zgrnila od strahu in bolečine obnorela množica z visoko nad glavo dvignjenimi mačetami, je zbral dovolj poguma, da jo je mirno in dostojanstveno nagovoril. Ker so začutili, da je pristno na njihovi strani, jih je znal zelo hitro pomiriti in kmalu pridobiti kot zaveznike. »V takem stanju se je dejansko dosti bolj tvegano pognati v beg,« je svojo odločitev trezno razčlenil leta pozneje.

Še leta 2014, ko je že dolgo veljal za veliko spletno znanstveno supernovo, je ob silovitem izbruhu ebole odletel naravnost v Liberijo in na prvi bojni črti soustvarjal globalno odzivno strategijo. Kot vemo, je bila ebola na koncu herojsko zadušena, liberijska vlada pa je Hansu Roslingu podelila prestižni naziv plemenskega poglavarja.

Kot bi bili imuni proti pozitivnemu ...

Kadar ni ravno reševal civilizacije pred novodobnimi kugami, je širil nekaj, čemur je sam najraje rekel »na dejstvih sloneči optimizem«. S sinom Olo sta ustvarila programsko orodje *Trendalyzer* za učinkovito vizualno podajanje dolgočasnih podatkov. Revija Time ga je leta 2012 uvrstila na svoj letni seznam sto najvplivnejših ljudi na svetu. V obrazložitvi je napisala, da so »njegove imenitne predstavitve suhih števil milijone ljudi opogumile, da so sebe in svet uzrli v novi luči«.

Vsej svoji meteorski popularnosti navkljub pa je v zadnjih letih čedalje bolj čutil, da mu pri ozaveščanju širših množic ni ravno uspelo. Vedno bolj ga je pestil vtis, da so človeška bitja kar nekako imuna proti vsej pozitivni statistiki. Leta 2013 je tako *Guardianu* potarnal, da se mu kljub vsem naporom ne zdi, da bi posebno učinkoval na svetovno raven znanja.

»Pa ravno zdaj smo ga izgubili,« je zapisala angleška novinarka.

Izrazil je tudi zelo konkretno zmedenost ob tem, za kako trdovratne so se izkazali predsodki in ignoranca. »Najbolj me je presenetilo, kako slaven sem postal ...« je odkimal, »in kako neznamenit vpliv na splošno ravnen znanja sem imel kljub vsej tej slavi. Nedavno smo denimo še enkrat preverili osnovno znanje prebivalcev Švedske. Ob tem smo žal ugotovili, da jih večina še vedno misli, da ima povprečna ženska v Bangladešu pet otrok.«

Še huje: 68 odstotkov vprašancev na Švedskem je ob tem zadnjem preverjanju še vedno mislilo, da je le 20 odstotkov vseh otrok na svetu cepljenih proti ošpicam! V resnici je ta številka 80 odstotkov. In še huje: ko je to isto vprašanje postavil občinstvu uglednih evropskih novinarjev, jih je med tremi mogočimi pravi odgovor izbralo samo šest odstotkov. Še več, leta 2014 je Hans Rosling v nemškem Lindauu malce izprašal občinstvo vodilnih svetovnih znanstvenikov. Med njimi so sedeli številni nobelovci. Na skrajno preprosto vprašanje, kolikšna je pričakovana povprečna življenjska doba vseh Zemljanov, je samo četrtna izbrala pravega, torej 70 let. Statistično gledano so se tudi vodilni svetovni veleumi izkazali za slabše obveščene od prej omenjenih šimpanzov.

Pa ravno zdaj! Prejšnji teden se je Gospod Dobre novice po letu bitke z boleznijo dokončno preselil v tisto naslednjo dimenzijo, kjer imajo, upajmo, več občutka za njegov z dejstvi podprti optimizem.

Njegova učenja bodo vsem, ki jih zanimajo, ostala na voljo na spletu. V najbolj zanimivi obliki so najbrž strnjena v TED-ovih predavanjih, kot sta *Kako ne biti neveden o svetu* in *Najboljše statistike, kar jih boste kdaj slišali*. Billova žena Melinda Gates se ga spomni kot »svojega osebnega junaka, nadarjenega učitelja in dobrosrčnega optimista«. Njegovi soborci na čelu s klenim in lucidnim Olo pa so obljubili, da kljub nenadomestljivi izgubi ne bodo prav nič popustili v boju za opismenjevanje splošne javnosti.

Ob smrti uglednega zdravnika in profesorja je neka angleška novinarka zapisala: »Pa prav zdaj smo ga izgubili – pravo zdaj, ko so po vsem svetu eksplodirale lažne novice in alternativna dejstva!« V časih vse bolj srdite propagandne vojne vseh proti vsem je dr. Hans Rosling poosebljal diametralno nasprotni princip, namreč da so za smiselno javno razpravo najprej potrebni jasni podatki in predvsem odprt um. Zato končajmo z najpomembnejšim sporočilom, ki ga je ta veliki komunikator vedno znova pošiljal v javnost: »*S prihodnostjo se lahko kakovostno spopademo samo, če razumemo sedanost!*« ■

FOTO: REUTERS, SHUTTERSTOCK